

OBSAH

Úvodem	5— 6
Několik polemických poznámek pro začínající publicisty (Slovo a tvorba; Piš jak Kisch; Tradice a dnešek; Komu je dán talent; Umění detailu; Popisovat nebo tvořit; Kompoziční vynalézávatost; O obsahu a formě v socialistickém tisku)	7— 17
Komentář	18— 48
(Vznik komentáře a jeho vnitřní diference; Pokusy o definování komentáře jako druhu článku; Polemický komentář — účinnost polemické formy; Aktuálnost komentáře — komentáře Julia Fučíka; Komentáře Václava Sinkule; Ekonomický komentář Františka Křížka; Komentář — záležitost propagandistická nebo agitační?; Vývojové předpoklady — kompozice komentáře v současné praxi; Poznámka k účinnosti stylu; Psychologické aspekty komentáře; Základní požadavky publicistické techniky; Míra hodnot)	
Komentář a praxe čs. tisku (ukázky)	49— 68
Úvodník	69— 86
(Co je úvodník?; Úvodník jako druh článku; Historie úvodníku u nás; Úvodníkář Kurt Konrad; Jak psal úvodník Jan Šverma; Úvodník současného tisku; Jazyk, styl, kompozice a tematika úvodníku; Autorský podpis)	
Úvodník a praxe čs. tisku (ukázky)	87—104
Interview	105—145
(Interview — proč?; Co je styl interviewu; Konkrétní společenské poslání interviewu; Interview z hlediska teorie novinářství a z hlediska praxe publicistiky; Zjednodušující výklad interviewu — spory o jeho žánrové určení; Od Homéra k dnešku; Interview ve světovém tisku — rozličný přístup k interviewovanému; Interview vedený rozpravou — interview s převažujícími rysy publicistiky; Forma čistého dialogu; Monologický interview — jiná praxe českého tisku; Specifické rysy interviewu v tisku, rozhlasu a televizi; Snaha informovat předpokládá především vůli informovat se!; O schopnosti interviewovat; Jaká otázka, taková odpověď; Interview skupinový či s jednotlivcem; Psychologické faktory interviewu; Ctít fakta)	

Interview a praxe českého a světového tisku (ukázky) 146–167
(Otevření interviewu; Interview jako metoda ankety; Pokus o vytvoření portréту osobností z oblasti umění; Interview z oblasti politického života; Interview s velkými osobnostmi)

Soudnička 168–187

(K problému soudničky a jejího společenského poslání; Soud a praxe novin; Vznik soudního zpravodajství a soudničky; Konjunktura „Soudní síně“ v období předmnichovské republiky; Základ moderní tradice české soudničky – přínos Rudolfa Těsnohlídka; Humorem k útoku – jak psal soudničky František Němec; Od soudničky k Hlavnímu přelíčení – soudničkař Karel Poláček; Metodický postup při psaní soudničky; Otevření a pointování soudničky v současné praxi našeho tisku; Jazyk a styl soudničky; Jak s uveřejňováním jmen pachatelů)

Soudnička a praxe čs. tisku (ukázky) 188–203

Fejeton 204–254

(Pokusy o vymezení pojmu fejeton; Místo fejetonu v socialistickém žurnalismu; Vznik fejetonu v Evropě; Počátky českého fejetonu; Tematická šíře Nerudových fejetonů; K metodě Nerudovy práce s faktem; Fejeton a čeští spisovatelé; Satirický fejeton aneb Kukátko Antonína Macka; Vznik Jakubova satirického fejetonu v Rudém právu; Témata a zpracování „Jakubů“, jejichž autorem byl Václav Křen; Karel Čapek jako tvůrce sloupku a fejetonu; Další možnosti sloupku a fejetonu; Metoda psaní fejetonu)

Fejeton a praxe čs. tisku (ukázky) 255–279

Reportáž 280–318

(K problému reportáže a reportážní tvorby; Tradice, modernost, světovost; Snaha o obrodu reportáže; Výběr faktů – analytická metoda a fantazie; Přesvědčivost a umění detailu; Kompozice v moderní české reportáži; Senzačnost jako atribut reportáže a senzace jako součást konkrétní skutečnosti; Skutečnost znamená senzaci; Kriminalita – oblast zajímavého faktu)

Reportáž a praxe čs. a světového tisku (ukázky) 319–347